

ИЗЪ ПИРИНА

— Слушай, Коста, ще дойдеш ли на Пирина?

— На Пирина ли? Че иска ли питане? Толкова много съмъ слушалъ за тая чудна планина! Такива хубави чети-ва сме чели за нея! Такива хубави картини съмъ гледалъ, че бива ли да не отида въ царството на приказитъ и на чудния еделвайсъ!... Ще дойда, ще дойда.

Раницитъ се напълниха и следъ нѣколкодневно ски-тане изъ Родопитъ ето ни въ Банско, родното мѣсто на Неофитъ Рилски. Градътъ е разположенъ въ севернитъ поли на Пиринъ планина. Въ него има стара черква съ чудно хубава рѣзба и висока камбанария съ часовникъ, правенъ отъ българи майстори въ стари времена.

Преспахме въ града. И въ ранни зори, когато звездици-сестрици се прибиратъ въ небесния си палатъ, ние запъл-зѣхме по планината. Вървимъ по тѣсна пѣтека, която се вие като змия край бистра рѣчица. Ту стрѣмна, ту скалис-та, пѣтеката прескача отъ единия брѣгъ на другия на рѣ-ката. Високи борови дървета стоятъ изправени като войници на стража отъ дветъ страни.

Сладки птичи пѣсни огласяватъ планината. Бѣбриви поточета скачатъ отъ камъкъ на камъкъ, лудуватъ и пѣятъ своитъ никога недоизпѣти пѣсни...

Изгрѣвъ слънце! Хиляди снопове лжчи блѣсватъ и заливатъ планината. Роснитъ капки свѣтятъ като елмази по тревата. Чудни картини! Шегитъ спиратъ. Гледаме омай-нитъ картини въ захласъ и се радваме и чудимъ на вели-чието на планината.

Следъ дълго и уморително изкачване, ето ни на хижа Бъндерица. Тя е загнѣздена всрѣдъ вѣковни борови гори. Околнитъ планински висини я пазятъ отъ страшнитъ зимни фъртуни и хали.